

Веднага смѣшникътъ хвърлилъ шапката и превръзката и извикалъ:

„И вие, господарю, сѫщо сте лѣкаръ. Додето дойда отъ дома си до двореца, срещнахъ около двесте такива, на които имената съмъ записалъ. И то минахъ само по една улица. Обзалагамъ се да намѣря въ тоя градъ повече отъ десетъ хиляди, ако обиколя наесякѫде — Можете ли да намѣрите толкова хора отъ другъ занаятъ? — Така е. Всѣки се мѣси въ медицината. Даже има хора, които смѣтатъ, че знаятъ повече отъ лѣкарите.“

Накѫде вървимъ? Въ България има 23,000 кръчми, а само 5,300 училища (4 пѫти по-малко отъ кръчмите), 650 амбулатории, 340 аптеки, 70 болници и 20 санаториума (значи заведенията, които се грижатъ за народното здраве сѫ 22 пѫти по-малко отъ кръчмите).

Второ. 300,000 кръчмари и кръчмарски слуги се занимаватъ съ тровене и убиване на народния организъмъ и душа. Само 14,000 души (21 пѫти по-малко) учители го просвѣщаватъ. Лѣкари на държавна служба сѫ само 700, а фелдшери 450 души . . .

Накѫде вървимъ? . . . „Боже, пази България!“

Съдържание: Последниятъ день. (Източна приказка). С. Чилингировъ — Химнъ на труда. Безименко — I. Борци. II. Отъ единъ доль дрѣнки. ** Какъ била създадена една мощна кооперация. Д-ръ Хар. Нейчевъ — Легенда за алкохола. Григорий Петровъ — Родители и деца. Д-ръ Фишеръ — Що е хирургия или какъ се лѣкува съ ножъ. М. Беренъ — Да пазимъ горите. Григорий Петровъ — Лудъ професоръ. Разни.

Книга III отъ „Народна цѣллина“ ще бѫде разпратена на 10. мартъ.